

17 Δεκεμβρίου 2013

Το Αηδόνι του Αυτοκράτορα

/ Γενικά / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

«Στο ωραιότερο παλάτι του κόσμου, κάπου στην Κίνα, ζεί ένας μελαγχολικός αυτοκράτορας.

Το παλάτι του, είναι φτιαγμένο από πορσελάνη, μα, παρ' όλη την ομορφιά του παλατιού, ο αυτοκράτορας μας, συνεχίζει να ζεί μέσα στην μελαγχολία.

Κάποιο βράδυ, ένα αηδόνι μαγεμένο απο την ομορφιά του παλατιού, άρχισε να τραγουδάει στον κήπο του.

Αυτό γινόταν κάθε βράδυ... το εξαίσιο κελάηδημά του, έφερνε δάκρυα στα μάτια σε όποιον το άκουγε.

Τραγουδούσε για την αγάπη, την ειρήνη, τις ομορφιές της φύσης και της μάνας γης.

Μαγεμένος από το τραγούδι του, ο αυτοκράτορας άρχισε να χαμογελά και πάλι...αποφασίζει να φυλακίσει το αηδόνι...κι έτσι διατάζει να κλείσουν το αηδόνι σε ένα κλουβί, αφήνοντάς το όμως ελεύθερο, δύο φορές την ημέρα και μία τη νύχτα.

Όλη η χώρα μιλούσε για το όμορφο αηδόνι και τη μαγική φωνή του.

Η φήμη του αηδονιού, μάλιστα, ξεπέρασε τα σύνορα της Κίνας και ταξίδεψε και σε άλλες χώρες.

Κάποια μέρα, ο αυτοκράτορας δέχεται ένα δώρο. Είναι ένα μηχανικό αηδόνι, τόσο όμορφο όσο και το αληθινό, που τραγουδάει το ίδιο μαγικά με το αληθινό και είναι στολισμένο με διαμάντια, ρουμπίνια και ζαφείρια. Ένα σημείωμα πάνω στο δώρο έγραφε: **«Το αηδόνι του αυτοκράτορα της Κίνας δεν είναι τίποτα μπροστά σε αυτό του αυτοκράτορα της Ιαπωνίας».**

Ο αυτοκράτορας βάζει τα δύο πουλιά να τραγουδήσουν μαζί.

Φυσικά, αυτό δεν γινόταν αφού το αληθινό τραγουδούσε με φυσικό τρόπο.

Το μηχανικό, αντίθετα, τραγουδούσε συνέχεια, χωρίς σταματημό.

Έτσι ο Αυτοκράτορας κράτησε το μηχανικό αηδόνι, και άφησε ελεύθερο το άλλο.

Στενοχωρημένο, το αληθινό αηδόνι επέστρεψε, χωρίς να το αντιληφθούν οι αυλικοί, στον κήπο.

Ο αυτοκράτορας θυμωμένος το εξόρισε από τη χώρα, ενώ την επομένη κιόλας παρουσίασε το μηχανικό αηδόνι στο λαό.

Ένας χρόνος πέρασε έτσι, όταν μια μέρα το μηχανικό αηδόνι χάλασε.
Ο αυτοκράτορας αρρώστησε βαριά, χωρίς τη μουσική που τόσο αγαπούσε.
Πέρασαν άλλα πέντε χρόνια, κι ο Θάνατος ήρθε να τον πάρει, θυμίζοντάς του ταυτόχρονα ό,τι καλό και κακό είχε κάνει.

Τότε, ακούστηκε ένα όμορφο τραγούδι απ' έξω. Ήταν το αληθινό αηδόνι που ήρθε να του δώσει ελπίδα. Ο Θάνατος έφυγε κι ο αυτοκράτορας έγινε καλά. Από τότε, κάθε βράδυ το αηδόνι τραγουδά έξω απ' το παράθυρό του»...

Γραμμένο πριν από ενάμισι αιώνια, το παραμύθι του Χ.Κ. Άντερσεν «Ο Αυτοκράτορας και το αηδόνι» ή «Το αηδόνι του Αυτοκράτορα», συνεχίζει να συναρπάζει μικρούς και μεγάλους με την αριστοτεχνική γραφή και τα οικουμενικά μηνύματά του.

Σε μια εποχή που επιστήμη και τεχνολογία καλπάζουν με ένα ξέφρενο ρυθμό, που οι μηχανές και τα κομπιούτερ τείνουν να «εξαφανίσουν» τον άνθρωπο, που ο ορθολογισμός και ο τεχνολογικός προγραμματισμός έχουν παραμερίσει την ανθρώπινη σκέψη και το συναίσθημα, το έργο του Χ. Κ. Άντερσεν «Το αηδόνι του αυτοκράτορα» παρόλο που αναφέρεται στον 16ο αιώνα, αντιστέκεται σ' όλο αυτό το παραλογοισμό, λέγοντας μας ξεκάθαρα, ότι δεν μπορεί ένα ψέμα, όσο φανταχτερό κι αν είναι να καλύψει την αλήθεια. Ούτε μια κατασκευή όσο τέλεια κι αν είναι να αντικαταστήσει τη ζωή.

Πηγή: hamomilaki.blogspot.gr